

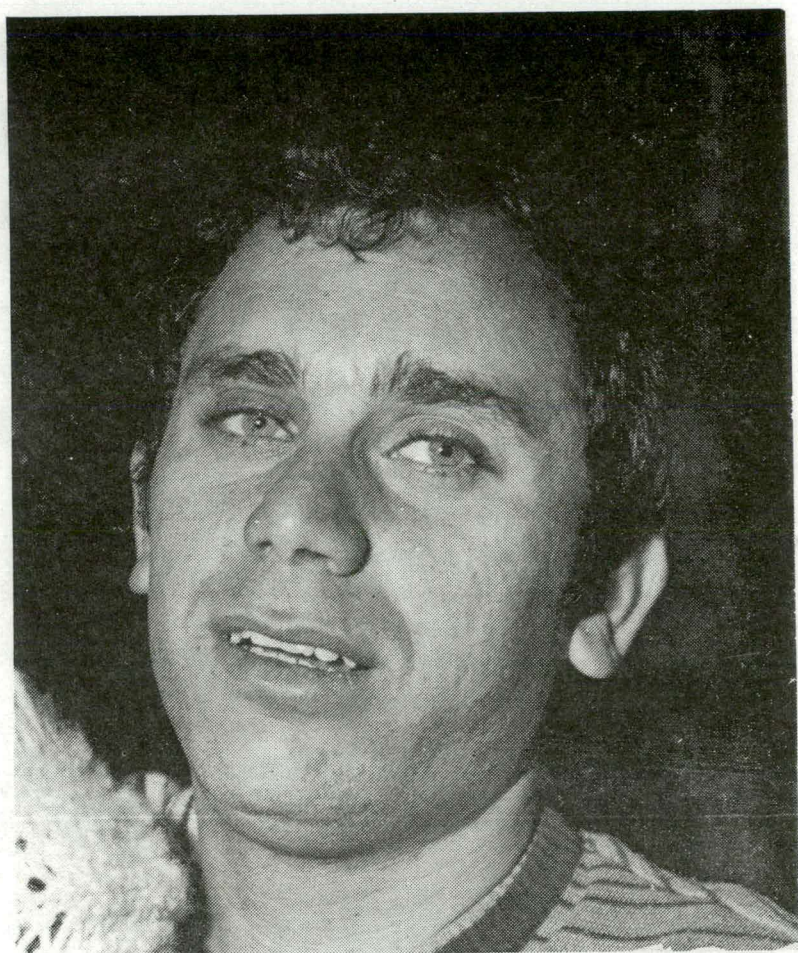
הנוער העובד והלומד
מחוז ירושלים

מ ר כ ז ה ד ר כ ה

ע " ש

מוטי ארגמן (תורג'מן) ז"ל

ארגמן (תורג'מן) מרדכי

בן שמעון וזוהרה, נולד ביום ח' בשבט תשי"ח (29.1.1958) בירושלים.

הוא סיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר "ענף החיים" בירושלים ואחר-כך המשיך ולמד מכניקה בבית-הספר "ליידי דייוויס" בירושלים, שם השלים את לימודיו התיכוניים.

הוא היה מסור ודואג להוריו, ביחוד היה משענת רוחנית ונפשית לאימו החולנית ונהג לסייע לה כדי לחקל על מצוקתה ככל שיכול.

מוטי גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1976 והוצב לחיל-השריון. לאחר שסיים את הטירונות נשלח לקורס לוחמי חרמ"ש. אחר-כך עבר קורס נוסף והיה לנחג טנק. כל תקופת שירותו של מוטי עברה עליו בבית-הספר לשריון. בתחילת דרכו לא מצא את מקומו וביקש לעבור קורס שיכשירו להיות קשר בחיל. מבוקשו ניתן לו והוא הוכשר לשמש כקשר.

הוא היה חייל טוב, ממושמע ואחראי. את המוטל עליו ביצע תמיד ללא דופי ולשביעות רצון מפקדיו. כחבר התבלט בנכונותו לעזור לזולת ככל יכולתו ולכן היה אהוב ומקובל על חבריו ליחידה.

הוא היה בן טוב ומסור. בתקופת שירותו דאג לקיים קשר הדוק עם בני משפחתו ובחופשותיו הרבה לבלות בבית כדי לעזור ככל שנודרש.

לאחר ששוחרר מתשירות חסדיר החליט להקדיש את זמנו לעזרה למפגרים ולנוער שוליים. הוא החל לעבוד בעזרה למפגרים ב"בית יוליה", שם זכה להערכה רבה על פועלו. אחר-כך עבד בבית-הנוער "בקעה" בפרויקט "דבוקות", כמו-כן עסק בסדנאות בבית-אל עם נוער שוליים ולבסוף עבד בתנועת "הנוער העובד" כרכז איגוד מקצועי.

כתבו עליו חבריו לעבודה ".... מוטי עסק בעבודה בלתי שגרתית וטיפול בנוער קשה חינוך, אשר נפלט מכל מערכות הלימודים. בהתייחסותו אל החניכים ודרך טיפולו בהם, הפגין סבלנות מדהימה... הוא לא חסך בזמן כדי למצוא להם פתרון אשר ידיר את רגליהם משוטטות ברחוב... מבחינה חברתית היה מתון ואף ברגעים של כעס שמר על איפוק ולא נסחף..." אחת החברות מוסיפה "....מוטי היה אדם מיוחד במינו, שתמיד עזר לנוער במצוקה... כאשר נתבקש לעזור היה רץ למלא את הבקשה ובהתלהבותו היה מדביק גם את סביבתו לשתף פעולה. גם בשעות עבודה בלתי מקובלות התפנה לעזור לאחרים... אדם שאוהב ומוקיר את הזולת והם אוהבים אותו..."

מו כל בני גילו היה מוטי נקרא לתקופות של שירות מילואים ותמיד מילא את חובתו ברצון במסירות.

ימים נשא אשה וכשנולדה בתו הבכורה היה המאושר באדם. הוא היה אב ובעל למופת, מסור ודואג למשפחתו.

יום ו' בניסן תשמ"ה (27.3.1985) בעשותו בשירותו מילואים נפל מוטי בעת מילוי פקידו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחר הרצל בירושלים. שאיר אחריו אישה, בת, הורים ושש אחיות.

מכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "... יותר מחמש שנים משרת מוטי ביחידתנו. זכרנו אותו כחייל למופת, ממושמע, אחראי וממלא תפקידו לשביעות רצון מפקדיו. כאדם היה נוע ונחבא אל הכלים, חביב על חבריו ואחוד בקרב חיילי היחידה".

לאחר נפילתו הוענקה לו דרגת סמל.

ל ז כ ר !

נתכנסנו כאן, מוקירי זכרו של בני ואחינו מוטי שאיננו עימנו,
כמעט התרגלנו, אבל לא שכחנו.

איש התנועה היה מוטי.
את ערך העבודה ידע, אבל ללא הספר, סיפוק מושלם לא מצא.

נערים עובדים ולומדים, היו התגשמות מטען ערכיו. ואנו תקוה שבוגריו ימשיכו בדרכיו.

תודתנו נתונה לתנועת הנוער העובד והלומד, על הדרך להנצחת אבי, בעלי, אחינו ובני היקר
מרדכי ארגמן (תורגימן). ועל שזכינו למעמד זה. למען זכרו האהוב.

י ה י ז כ ר ו ב ר ו ך

הכרתי היכרות אישית את מוטי.

מוטי היה אדם מיוחד שתמיד עזר לנוער במצוקה.
בחור חם שמילים טובות היו תמיד בפיו.

כאשר מוטי נתבקש לעזור הוא רץ למלא את הבקשה
והיה מדביק בהתלהבותו גם את סביבתו לשתף פעולה.
גם בשעות עבודה בלתי רגילות התפנה לאחרים בלי חשבון.

כאשר בא אלי וביקש עזרה בהדפסה כלשהי, תמיד חייד
חייד חם ואני שמחתי למלא משאלתו.

אדם שאוהב ומוקיר את האחרים, האחרים אוהבים אותו

ואני אהבתי את מוטי.

ר ח ל

מ ו ט י

בכל יום רביעי

בשעת הפעולה

מביט אתה בנו ואנו בדך.

חיוך רחב ועיניים כחולות

רואות הן הכל, רואות ומדברות.

ואנו שואלים - היי, מה העניינים?

הלא כאן בחדר אנו משחקים

ושרים ומשוחחים על הא ועל דא

כמו בימים הטובים - זוכר? הימים בהם אתה נמצא

כך סיפרו לנו מחנכים ומכירים -

שאל מוטי אין "משחקים".

אם שרים אז מכל הלב

ואם מטיילים זה ממש בשביל חקיף

וטיפול בבעיה זה ממש ברצינות

תמיד באהבה ועם חמון סיפוק.

ניפגש אחת לשבוע כאן בחדר

נשוחח נשיר וגם נשחק

נעסוק בענייני היום יום השוטפים

נרחיב אופקים, נלמד ונחכים

ואתה מוטי מעלינו תביט

תמיד תחייך ולנו תגיד.

כך רציתי אותכם לראות

תמיד תמיד בעיניי הכחולות.

קבוצת "סופה"

את מוטי היה לי הכבוד להכיר במקום עבודה משותף בנוער העובד והלומד תקופה די קצרה אך מבחינת תוכן ארוכה מאוד.

מוטי עסק בעבודה לא שיגריתית וטיפל בנוער קשה אשר נפלט מכל מערכות הלימודים בקבוצות עבודה.

החתייחסות של מוטי אל החניכים וטיפולו בא לידי ביטוי במעשיו. הוא הפגין סבלנות מדהימה בשיחותיו עמם שלעיתים היו שיחות אלה קולניות ותובעניות מצד החניכים. הוא חסך בזמן בכדי למצוא להם פיתרון אשר ידיר את רגליהם המשוטטות ברחוב

מבחינה חברתית היה אדם מתון שאף ברגעים של כעס שמר על איפוק ולא ניסחף. מוטי ניחן בקול ערב וחונק בדרכי המסורת ודבר זה בא לידי ביטוי בארועים ומפגשים חברתיים בהם הנעים לנו בקולו הערב זמירות ופיוטים בנוסח יחודי מרוקו.

בימי הזכרון לחללי צה"ל סייע בחלוקת זרים למשפחות השכולות בהרצל נידבק בחתלהבות עשייה והזדהה עם משפחת השכול.

רצה הגורל ומוטי נפל ומבצע חלוקת הזרים כיום נקרא על שמו.

יהי זכרון ברוך

דוד בן-שיטריט
חברו לעבודה של מוטי
בנוער העובד והלומד